

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κάποτε ο μεγάλος Γερμανός μαέστρος Φελίξ Βάινγκάρτνερ διέθυνε στο Παρίσι έναν κύκλο από έργα του Μπετόβεν. Στην πρώτη πρόβα όλα πήγαν περίφημα. Ο Μαέστρος έζηγησε ότι άφοροῦσε τήν έρμηνεία του κάθε έργου χωριστά, και με λίγα λόγια! ξεκαθάρισε όλες τις παρτιτούρες τής πρώτης συναυλίας και δέν άφησε ούτε μιá λεπτομέρεια που νά μὴν έπιστήσει σ' αυτή τήν προσοχή τών μουσικῶν τής ορχήστρας. Έπρόκειτο λοιπόν νά γίνουν άλλες δύο δοκιμές του ίδιου προγράμματος. Στη δεύτερη όμως πρόβα ο Βάινγκάρτνερ διαπίστωσε με μεγάλη του έκπληξη ότι ή ορχήστρα άπετελείτο από άλλους μουσικούς, που δέν τούς είχε ίδει στην προηγούμενη πρόβα. Μόνον αυτός που έπαιζε δεύτερο κόρνο ήταν ο ίδιος.

—Με συγχαρείτε, Κύριοι, τούς λέει τότε, που εί-
ναι οι συνάδελφοί σας που έπαιξαν χτές; Δέ βλέπω
έδω παρά ένα μονάχα άπ' αυτούς.

—Μαέστρο, του άποκρίθηκε τότε ένας μουσικός,
εμείς είμαστε οι αντικαταστάτες τους.

—“Α!... ά!... πολύ παράξενο! Έ λοιπόν, Κύ-
ριοι, άς ξαναρχίσουμε τή δουλειά μας.

Μέ τήν ευγένεια και τήν άπομνηή που τόν διάκρι-
ναν, άρχισε πάλι ο Βάινγκάρτνερ νά τούς λέηγει τά
ίδια πράγματα που είχε λέηγησει στους άλλους μου-
σικούς στην προηγούμενη πρόβα. Μά τήν άλλη μέρα,
στην τρίτη και τελευταία πρόβα, βλέπει πάλι καινούριες
φάτσες στην ορχήστρα. Ο μαέστρος δέ βάσταζε πιά
καί τούς είπε ντυρισσένος.

—Κύριοί μου, αυτή ή κατάσταση είναι πρωτοφα-
νης και δέ θέλω νά τή χαρακτηρίσω άλλωώς. Καθώς
βλέπω με λύπη μου είμαι άποχρεωμένος νά διευθίνω
άνταλλαχτικούς μουσικούς. “Σ! έξω, θά μου πείτε
πάλι πώς είπατε αντικαταστάτες. Μά αυτό πιά όπερ-
βαίνει κάθε όριο!... Όμως πρέπει νά συγγαρῶ τόν
κύριο που παίζει τό δεύτερο κόρνο, γιατί ήρθε και
στις τρεις πρόβες δέν είναι έτσι, κόρτε;

—Ναί, μαέστρο μου, ... μονάχα... ζέρετε εγώ άν-
τικαθιστώ πάντα τό γυό μου στις πρόβες, Αύριο όμως
θά έχει τήν τιμή νά παίξει ο ίδιος στη συναυλία
σας!